

[Forsvarsministeren.]

i styrkemålene i det danske forsvar. Derfor kan jeg endnu en gang beklage, at han ikke skal være med til at drøfte det så forfærdelig meget, da de radikale trak sig ud af forsvarsforhandlingerne. Men det, der bliver spurgt om med hensyn til konsekvenserne af de 250 mill. kr., kan jeg måske besvare ved at sige, at der er tale om en 8 års periode. Der er grænser for, hvor meget et beløb på ca. 30 mill. kr. pr. år i forhold til en materiel investering, der ligger omkring 750 mill. kr., kan komme til at vælte beregningerne i det danske forsvar, og jeg gør i den forbindelse opmærksom på, at forsvarskommandoen i sin tid, da vi behandlede tingene, gav os meget tydeligt papir på, at de kunne tage denne belastning, som anskaffelsen af F-16 var, inden for budgettet. Jeg er stadig væk af den opfattelse, at det kan lade sig gøre. Jeg har i hvert fald ikke hørt noget fra forsvarskommandoens side om, at der nu skulle blive ekstra store vanskeligheder.

Så skal jeg lige sige til sidst, at hr. Waldorff jo forsøgte at bruge lejligheden til et personligt angreb på mig, og det har han selvfølgelig lov til, men det er nu i hvert fald helt ved siden af at prøve på at bilde nogen ind, både her i tinget og udenfor, at jeg kører min egen linje. Denne sag – og det fremgår også tydeligt af debatten i dag – er nået efter fælles forhandlinger mellem den største del af folketingets medlemmer. Den er jeg loyal over for, og der er altså ikke tale om, hverken at der er noget, der skal bosses igennem, at der er svindlet med priserne, eller at vi skal til at køre fuldstændig ubegrænset. Men det direkte spørgsmål om, hvorvidt dette nu kan bruges til en legaliseret udvidelse af forsvarsbudgettet, skal jeg give følgende kommentar med på vejen, nøjagtig den samme, som mit partis ordfører kom med: disse beløb holdes inden for det nu for ikke så forfærdelig lang tid siden fremskaffede forsvarsforlig. Det kan ikke bruges til udvidelse af beløbsrammen.

Så vil jeg gerne sige til sidst, at det, der nok volder store vanskeligheder for forståelsen af disse områder, er, at det er en stor entrepri-prise mellem fem lande, hvoraf de fire på den ene side og det ene på den anden side har hver sine handelstraditioner og for øvrigt også industrielle traditioner. Det er en af årsagerne til, at man ikke på forhånd kunne sige, hvad prisen ville blive. Hvis man læser papirerne

igennem fra foråret 1975, vil man også se, at det, der blev opgivet fra forsvarsministeriets side, var den mest sandsynlige pris. Der er ikke stukket noget under stolen på dette område, men man kunne altså ikke komme det nærmere i skønnet. Der var én, der sagde, at det kunne man da sagtens have skønnet sig til, men det er ikke muligt på noget tidspunkt at sige, hvordan kurserne og kursforholdene vil være i 1980 eller 1982. Hvordan vil forholdene på toldområdet være over for fællesmarkedet? Der er en lang række af de faktorer, som man først efterhånden her har fået indkalkuleret.

Så vil jeg godt slutte af med at sige, at det er jo ejendommeligt, hvordan man vurderer udtalelser, der kommer fra officielle myndigheder i USA. Den ene er noget værd, for den er kritisk. Den anden, der også kommer fra et officielt kontor, gælder ikke, for den siger noget andet end det, der passer i ens eget kram, og den siger med hensyn til flyene – derfor tør jeg sige, at vi ikke er blevet snydt – at den resulterende analyse viste, at F-16 havde en overlevelsessevne, der var overlegen i alle kategorier, der blev vurderet i forhold til samtidige jagerfly. Der er vist ikke så forfærdelig meget at diskutere, når man får en så klar bemærkning som denne. Derfor er der altså ikke, uanset hvor mange gange hr. Waldorff vil sige det, tale om bluff i denne sag. Der er tale om, at vi har været i stand til at arbejde os frem ad vejen i en stor fælles entrepri-prise, som jeg tror vil blive til gavn for det danske forsvar.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Vi går derefter over til anden omgang. Her er taletiden for ordførerne 5 minutter.

Niels Helveg Petersen (RV):

Kun den ene bemærkning, at jeg af ministerens svar må forstå, at efter, at man har fastlagt forswarets styrkemål, er der altså uden videre, uden at det går ud over noget som helst, plads til at afholde 250 mill. kr. ekstra. Det er ganske vist over 8 år, og det er kun, når vi tager opretningen til 1977-priser med i betragtning, ca. 30–40 mill. kr. om året, men det er dog immervæk 5 pct. af den samlede anskaffelsessum, og det er der uden videre plads til inden for forsvarsrammerne.

Det takker jeg for, for det kan jo godt have nogen betydning, også når vi ved andre lej-